

Białystok, 28.01.2020 r.

Komisja Habilitacyjna powołana przez
Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów
w celu przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego
dr n. med. Haliny Doroszkiewicz
starszego wykładowcy w Klinice Geriatrii
Uniwersytetu Medycznego w Białymstoku

Senat

Uniwersytetu Medycznego w Białymstoku

Uzasadnienie

**uchwały z dnia 28.01.2020 r. Komisji Habilitacyjnej w sprawie nadania
dr n. med. Halinie Doroszkiewicz stopnia doktora habilitowanego
w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauki o zdrowiu**

Komisja Habilitacyjna w składzie:

Przewodnicząca:	prof. dr hab. Irena Wrońska
Sekretarz:	dr hab. Małgorzata Zujko
Recenzenci:	dr hab. Anna Hryniewicz prof. dr hab. Katarzyna Wieczorowska-Tobis dr hab. Agnieszka Gniadek
Członkowie:	prof. dr hab. Ziemowit Ziętkowski prof. dr hab. Mikołaj Majkiewicz

zapoznała się z dokumentacją oraz nadesłanymi recenzjami i opiniami oceniającymi dorobek naukowy, dydaktyczny i organizacyjny oraz szczególne osiągnięcie naukowe dr n. med. Haliny Doroszkiewicz.

Opinie wszystkich Recenzentów i Członków Komisji potwierdzają istotną wartość przedstawionego dorobku naukowego oraz dojrzałość naukową Kandydatki, pozytywnie opiniując kandydaturę do stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauki o zdrowiu.

Komisja ustaliła co następuje:

I. Przebieg działalności zawodowej

Dr n. med. Halina Doroszkiewicz dyplom magistra pielęgniarstwa uzyskała w 1992 r. na Wydziale Pielęgniarstwa Akademii Medycznej w Lublinie. Stopień doktora nauk medycznych w zakresie biologii medycznej został nadany Habilitantce uchwałą Rady Wydziału Lekarskiego Akademii Medycznej w Białymstoku w 2004 r. na podstawie rozprawy doktorskiej pt. „Rola pielęgniarki środowiskowej w podstawowej opiece zdrowotnej wobec niesprawnych osób w zaawansowanej starości na przykładzie śródmiejskiej dzielnicy Białegostoku” (promotor: prof. dr hab. B. Bień). W 2002 roku została zatrudniona w Akademii Medycznej w Białymstoku (obecnie Uniwersytet Medyczny w Białymstoku), początkowo w Zakładzie Medycyny Rodzinnej i Pielęgniarstwa Środowiskowego, a w dalszym etapie w Klinice Geriatrii na stanowisku asystenta, potem adiunkta, a od 2018 roku na stanowisku starszego wykładowcy. Specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa geriatrycznego CKPPiP uzyskała w 2013 r., osiągając najlepszy wynik w trakcie egzaminu państwowego, za co otrzymała gratulacje od Ministra Zdrowia.

II. Ocena dorobku naukowego

Dorobek naukowy dr n. med. Haliny Doroszkiewicz obejmuje 88 prac naukowych (27 prac oryginalnych, 8 prac poglądowych, 9 prac w suplementach czasopism, 42 rozdziały w podręcznikach/monografiach, 2 skrypty o łącznej punktacji 12,813 IF i 487,5 MNiSW (na dzień 23.04.2019 r.) oraz 13,061 IF i 602,5 MNiSW (na dzień 27.09.2019 r. - analiza bibliometryczna do wyżej przedłożonego dorobku naukowego w związku z ogłoszeniem Komunikatu MNiSW z dnia 31 lipca 2019 r. w sprawie wykazu czasopism naukowych i recenzowanych materiałów z konferencji międzynarodowych wraz z przypisaną liczbą punktów). Habilitantka jest autorem/współautorem 53 doniesień zjazdowych (2 ze zjazdów zagranicznych i 51 ze zjazdów krajowych). *Dr hab. Anna Hryniewicz* podkreśliła, że

„dorobek naukowy Habilitantki jest wartościowy i ukierunkowany tematycznie”. Natomiast **Dr hab. Agnieszka Gniadek** zwróciła uwagę, że Kandydatka po doktoracie „zdecydowanie zwiększyła swój dorobek naukowy”.

Liczba cytowań wg Web of Science: Core Collection - 26, h-index - 2, All Databases - 29, h-index - 2 (na dzień 23.04.2019 r.) oraz Core Collection - 31, h-index - 2, All Databases - 35, h-index - 3 (na dzień 27.09.2019 r.). Według **Prof. dr hab. Katarzyny Wieczorowskiej-Tobis** „niski indeks Hirscha i liczba cytowań są konsekwencją tego, że kilka ważnych publikacji powstało w ciągu ostatnich 2 lat; należy więc mieć nadzieję, że będą cytowane w dłuższym okresie czasu”. **Dr hab. Agnieszka Gniadek** stwierdziła, że „liczba cytowań oraz wskaźnik Hirscha, będący wskaźnikiem wkładu w rozwój naukowy dyscypliny dla prac autorstwa i współautorstwa Habilitantki wzrasta, co dokumentuje w zestawieniach bibliometrycznych z dnia 23.04.2019 r. i dnia 27.09.2019 r.”.

Dr hab. Anna Hryniewicz wyraziła opinię, że „wyrazem dużej aktywności naukowej jest czynny udział Habilitantki w licznych kongresach i zjazdach naukowych, zarówno krajowych jak i zagranicznych, podczas których zaprezentowała 53 doniesienia naukowe”. **Prof. dr hab. Katarzyna Wieczorowska-Tobis** dodała, że „doniesienia zjazdowe ze współautorstwem Habilitantki były trzykrotnie nagradzane na konferencjach międzynarodowych”.

Dr hab. Anna Hryniewicz zwróciła uwagę, że dr n. med. Halina Doroszkiewicz „była kierownikiem 6 i współwykonawcą 4 uczelnianych projektów badawczych oraz jednego projektu pozauczelnianego, uczestniczyła także w realizacji trzech projektów międzynarodowych. Pani Doktor poszerzała swoją wiedzę i zdobywała doświadczenie zawodowe podczas wielu szkoleń zagranicznych (Czechy, 2009, 2015; Finlandia, 2014; Niemcy, 2015; Norwegia, 2017), uczestniczyła w kilkudziesięciu warsztatach naukowych krajowych. Potwierdzeniem oryginalności i nowatorstwa projektów badawczych dr Haliny Doroszkiewicz jest przyznanie licznych nagród JM Rektora Uniwersytetu Medycznego w Białymstoku”.

Prof. dr hab. Katarzyna Wieczorowska-Tobis podkreśliła, że „wśród osiągnięć Habilitantki zwraca uwagę wyróżnienie, jakim było włączenie do grupy pracującej w ramach projektu Strategia Usług nad Osobami Starszymi, który był realizowany przez Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej (2015)”.

Według **dr hab. Anny Hryniewicz** „całokształt dorobku naukowego dr Haliny Doroszkiewicz świadczy o Jej głębokiej wiedzy, doświadczeniu oraz umiejętności

rozwiązywania problemów naukowych i klinicznych. Dzięki wieloletniej pracy, Habilitantka stale poszerzała perspektywę badawczą o nowe kierunki tematyczne, nadające Jej odkryciom wymiar praktyczny”.

W opinii *dr hab. Agnieszki Gniadek* „prace składające się na dorobek naukowy pani dr Haliny Doroszkiewicz mają istotne znaczenie dla naukowego rozwoju pielęgniarstwa w tym pielęgniarstwa geriatrycznego. Poruszają istotne problemy związane z opieką nad człowiekiem w wieku podeszłym, koncentrują się na aspektach opieki w domu, także w warunkach stacjonarnych, warunkowanych zaspakajaniem potrzeb chorego w kontekście świadczonych przez personel usług medyczny oraz opiekunów nieformalnych (rodziny). Na podkreślenie zasługuje fakt, że w badaniach naukowych Habilitantka konsekwentnie zajmuje się jednym obszarem badań, począwszy od badań podejmowanych przed doktoratem, samą dysertacją doktorską, a przede wszystkim po jej obronie w toku dalszego rozwoju naukowego. Niemniej jednak, w opinii recenzenta za mało pojawiło się w dorobku naukowym Habilitantki prac pełnotekstowych w czasopismach naukowych. Rozdziały w monografiach, które ukazały się głównie w ostatnich 5 latach (31 pozycji) mogły chociaż w części zostać opublikowane w czasopismach naukowych o zasięgu krajowym i zostać cytowane”.

Prof. dr hab. Mikołaj Majkiewicz wyraził opinię, że „cały dorobek naukowy koncentruje się nad kompleksową, psychospołeczną i opiekuńczą rolą personelu medycznego. Chociaż wskaźniki bibliometryczne Habilitantki nie są zbyt duże (...), to jednak treść Jej dorobku jest niewątpliwie bogata i stanowi znaczący wkład w rozwój nauk o zdrowiu. Ponadto dorobek Habilitantki stanowi dobrą podstawę do formułowania ważnych społecznie programów holistycznej opieki nad pacjentem w starszym wieku”.

III. Ocena szczególnego osiągnięcia naukowego stanowiącego podstawę do ubiegania się o stopień doktora habilitowanego

Podstawą ubiegania się o stopień naukowy doktora habilitowanego jest monotematyczny cykl 7 publikacji naukowych pt.: „Obciążenie opiekunów rodzinnych osób starszych niesprawnych - identyfikacja problemów opiekuńczych jako wyzwanie dla profesjonalnej opieki pielęgniarzkiej” o łącznej wartości bibliometrycznej 5,01 pkt IF i 67 pkt MNiSW. W opinii *prof. dr hab. Ireny Wrońskiej* stanowi to „niezbędne minimum przy ocenie”. *Dr hab. Agnieszka Gniadek* podkreśliła, że Habilitantka „w czterech pracach jest

pierwszym autorem (...), w pozostałych trzech pracach jest drugim autorem. W 6 wieloautorskich pracach wkład własny Habilitantki został określony od 90 do 50%, w większości od 90 do 70% (4 prace), co oznacza, że udział pozostałych autorów był marginalny”. Według *prof. dr hab. Katarzyny Wieczorowskiej-Tobis* „można by znacznie ograniczyć cykl, czyli stworzyć go z 4 publikacji oryginalnych, w układzie, w którym Habilitantka byłaby pierwszym autorem trzech pozycji, tym bardziej, że nie wpłynęłoby to na sumaryczny IF osiągnięcia”. Dodaje jednak, że rozszerzenie cyklu może stanowić „próbę stworzenia pewnej ramy dla centralnych publikacji będących publikacjami oryginalnymi (5 artykułów), dla których pierwsza praca – będąca pracą poglądową - stanowi rodzaj wstępu, a ostatnia – będąca rozdziałem podręcznika - stanowić może rodzaj podsumowania”. Ponadto uważa, że „na korzyść Habilitantki podkreślenia wymaga mała liczba autorów w poszczególnych pracach oryginalnych wchodzących w skład osiągnięcia (najwyżej 4), co wskazuje na znaczącą rolę każdego z autorów dla tworzenia ostatecznego kształtu poszczególnych pozycji”.

Prof. dr hab. Irena Wrońska stwierdziła, że „omówienie celu naukowego prac oraz ich wykonywanie nie budzi zastrzeżeń. Badania Autorki dostarczyły nowego wglądu w proces opieki i wyłonienia niezależnych czynników subiektywnego obciążenia opiekunów rodzinnych przy jednoczesnym wykazaniu negatywnych skutków sprawowania tej opieki. Wykorzystanie w ocenie przez pielęgniarki kwestionariusza CDS umożliwia szybkie identyfikowanie problemów w grupie ryzyka zdrowotnego oraz zagrożonych pogłębieniem zależności w opiece. Wykorzystanie kwestionariusza CDS w pielęgniarskiej praktyce klinicznej może wspierać opiekunów w świadczeniu opieki nad chorym w domu, wskazuje rodzaje potrzeb i poprawia jakość życia”. Podsumowując, *prof. dr hab. Irena Wrońska* stwierdziła: „osiągnięcia naukowe Habilitantki oceniam pozytywnie ze względu na możliwe przeniesienie wyników badań do praktyki”. Również *dr hab. Małgorzata Zujko* wyraziła opinię, że „tematyka podjęta przez Habilitantkę ma zarówno wartość naukową, jak i praktyczną”.

Dr hab. Anna Hryniewicz podkreśliła, że „Habilitantka kontynuowała i pogłębiała tematykę swoich zainteresowań naukowo-badawczych, osiągając znaczący dorobek w ocenie bibliometrycznej. Biorąc udział w międzynarodowych programach naukowych, wymagających doświadczenia oraz interdyscyplinarnego ujęcia problematyki, wykazała, iż jest w pełni przygotowana do kierowania zespołem badawczym”.

Prof. dr hab. Mikołaj Majkowiec wyraził opinię, że „dorobek naukowy Habilitantki zarówno ten, wykazany w osiągnięciu naukowym, jak i pozostały, jest ściśle powiązany z opieką nad osobami starszymi i wnosi oryginalny i znaczny wkład w rozwój tej nauki o zdrowiu”. Ponadto dodał, że „badania Habilitantki były wykorzystane w raporcie Ministra Pracy i Polityki Społecznej przygotowywanym na potrzeby ONZ, co wskazuje na wysoką jakość pracy badawczej i jej oryginalność (pierwsza praca cyklu 7 publikacji)”.

Prof. dr hab. Ziemowit Ziętkowski stwierdził, że „dr n. med. Halina Doroszkiewicz jest dojrzałym i kompetentnym pracownikiem naukowym. Jej dorobek należy uznać za prawidłowy we wskaźnikach naukowo-merytorycznych, zakresie prowadzonej tematyki badawczej oraz efektów w postaci praktycznego przełożenia na praktykę kliniczną”.

W podsumowaniu oceny osiągnięcia naukowego **prof. dr hab. Katarzyna Wieczorowska-Tobis** stwierdza, że „wartości osiągnięcia naukowego może być mierzona sumaryczną punktacją tworzących je pozycji – ich sumaryczny IF wynosi 5,01 punktu, a punktacja MNiSW - 67 punktów. Niemniej nie powinno być to jedyną miarą osiągnięcia. W przypadku ocenianego cyklu podkreślić należy jego praktyczne aspekty i podjęcie – z perspektywy profesjonalisty opieki zdrowotnej, jaką jest perspektywa pielęgniarki – tematu roli opiekuna rodzinnego w sprawowaniu opieki. Pomimo, że teoretycznie jest on członkiem zespołu geriatrycznego zaangażowanego w opiekę nad chorym starszym, to jednak w praktyce ocena jego wydolności i definiowanie jego problemów są w codziennej praktyce zaniedbywane. Niewątpliwie też, wobec niedoborów w zakresie kadry pielęgniarskiej, optymalna współpraca pomiędzy opiekunem rodzinnym a pielęgniarką powinna być kluczowa dla optymalizacji opieki nad osobami starszymi. Ponieważ zdefiniowaniu tego właśnie zagadnienia dedykowane jest oceniane dzieło – pomimo zgłaszanych uwag – ostateczna moja ocena jest pozytywna”.

IV. Działalność dydaktyczna i organizacyjna

Wszyscy Recenzenci oraz Członkowie Komisji zgodnie wyrazili pozytywną opinię o pracy dydaktycznej i organizacyjnej dr n. med. Haliny Doroszkiewicz.

W opinii **dr hab. Anny Hryniewicz** Habilitantka „jest doświadczonym nauczycielem akademickim, bardzo aktywnym i cenionym w pracy dydaktycznej, w której swoje doświadczenie i wiedzę przekazuje młodszemu pokoleniu. Jest głównym koordynatorem i prowadzącym zajęcia dydaktyczne z zakresu pielęgniarstwa geriatrycznego dla studentów

studiów I stopnia oraz z zakresu pielęgniarstwa w opiece długoterminowej dla studentów studiów II stopnia Wydziału Nauk o Zdrowiu Uniwersytetu Medycznego w Białymstoku na kierunku pielęgniarstwo”.

Prof. dr hab. Katarzyna Wieczorowska-Tobis podkreśliła, że Habilitantka „jest również m.in. członkiem Uczelnianej Komisji Nostryfikacyjnej oraz Komisji ds. Zapewnienia i Doskonalenia Jakości Kształcenia na studiach doktoranckich, co wskazuje na uznaną pozycję Habilitantki w ramach Uczelni. O jej zaangażowaniu w działania dydaktyczne świadczy m.in. fakt stałego uaktualniania programów nauczania, za które jest odpowiedzialna. Za swoją działalność otrzymała dwukrotnie zespołową nagrodę naukową Rektora Uniwersytetu Medycznego w Białymstoku oraz sześciokrotnie – nagrodę dydaktyczną (pięciokrotnie indywidualną i raz zespołową)”.

Dr hab. Agnieszka Gniadek wskazała, że dr Halina Doroszkiewicz „była opiekunem 17 prac magisterskich i 18 prac licencjackich (...) Pełni też funkcję promotora pomocniczego w dwóch przewodach doktorskich otwartych na Wydziale Nauk o Zdrowiu Uniwersytetu Medycznego w Białymstoku (...) Brała czynny udział w kształceniu podyplomowym pielęgniarek i lekarzy. Była przewodniczącą Państwowej Komisji Egzaminacyjnej do przeprowadzenia egzaminu państwowego w dziedzinie pielęgniarstwa geriatrycznego w Centrum Kształcenia Podyplomowego Pielęgniarek i Położnych w latach 2007-2016, a także wykładowcą na specjalizacjach w dziedzinie pielęgniarstwa geriatrycznego oraz kursie specjalistycznym dla pielęgniarek podstawowej opieki zdrowotnej w zakresie opieki geriatrycznej. Jej działalność dydaktyczna związana była także z kierowaniem i koordynowaniem kursu dla słuchaczy Uniwersytetu III wieku w Białymstoku. Habilitantka zajmowała się także popularyzacją nauki wygłaszając liczne wykłady (...) Posiada wieloletni i znaczący dorobek dydaktyczny”.

Prof. dr hab. Katarzyna Wieczorowska-Tobis podkreśliła, że „Habilitantka aktywnie działa w Polskim Towarzystwie Gerontologicznym (w latach 2009-2018 była sekretarzem Zarządu Oddziału Podlaskiego PTG) oraz w Polskim Towarzystwie Pielęgniarskim (w kadencji 2017-2021 jest członkiem Zarządu Głównego PTP oraz wiceprzewodniczącą Oddziału Podlaskiego Towarzystwa)”.

Prof. dr hab. Irena Wrońska stwierdziła, że „działalność dydaktyczna i organizacyjna Habilitantki nie budzi zastrzeżeń”.

V. Wniosek końcowy

Podsumowując istotną działalność naukową, pracę dydaktyczną i organizacyjną dr n. med. Haliny Doroszkiewicz, wszyscy Recenzenci oraz Członkowie Komisji Habilitacyjnej jednomyślnie wnioskowali do Senatu Uniwersytetu Medycznego w Białymstoku o nadanie dr n. med. Halinie Doroszkiewicz stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauki o zdrowiu.

Dr hab. Anna Hryniewicz: „Podsumowując, uważam, że rozwój zawodowy, całokształt dorobku naukowego oraz dydaktycznego dr n. med. Haliny Doroszkiewicz spełnia wymogi stawiane kandydatom przy ubieganiu się o stopień naukowy doktora habilitowanego”.

Prof. dr hab. Katarzyna Wieczorowska-Tobis: „Dorobek naukowy i dydaktyczno-organizacyjny oraz monotematyczny cykl publikacji, wskazany jako osiągnięcie naukowe przez dr n. med. Halinę Doroszkiewicz w ramach postępowania habilitacyjnego w dziedzinie nauk o zdrowiu, oceniam pozytywnie”.

Dr hab. Agnieszka Gniadek: „Stwierdzam, że Pani dr n. med. Halina Doroszkiewicz jest przygotowana do samodzielnego prowadzenia badań naukowych, a zarówno oryginalny dorobek naukowych, w którym zwraca uwagę szczególna konsekwentność w podejmowanym kierunku badań, w tym cykl jednotematyczny stanowiący samodzielne osiągnięcie naukowe będące głównym przedmiotem oceny oraz jej działalność dydaktyczna i organizacyjna w mojej opinii stanowią podstawę do nadania stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauki medycznej i nauki o zdrowiu w dyscyplinie nauki o zdrowiu”.

Prof. dr hab. Irena Wrońska: „Reasumując uważam, że Habilitantka w zakresie działalności naukowej spełnia minimalne wymagania zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 30 października 2015 r. w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzania czynności w przewodzie doktorskim, postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora. Popieram wniosek o nadanie stopnia doktora habilitowanego nauk o zdrowiu”.

Prof. dr hab. Mikołaj Majkiewicz: „Biorąc pod uwagę dorobek wykazany w cyklu powiązanych tematycznie prac oraz pozostałe publikacje, które w swojej treści wnoszą znaczący wkład do systemu i organizacji opieki nad osobami starszymi, a także aktywność dydaktyczną i organizacyjną uważam, że Habilitantka Pani dr Halina Doroszkiewicz spełnia

warunki potrzebne do uzyskania stopnia doktora habilitowanego. W pełni popieram więc wniosek Pani dr Haliny Doroszkiewicz w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego”.

Prof. dr hab. Ziemowit Ziętkowski: „W podsumowaniu oceny dorobku, osiągnięć naukowych i dydaktyczno-organizacyjnych stwierdzam, że dr n. med. Halina Doroszkiewicz jest dojrzałym i kompetentnym pracownikiem naukowym. Jej dorobek należy uznać za prawidłowy we wskaźnikach naukowo-merytorycznych, zakresie prowadzonej tematyki badawczej oraz efektów w postaci praktycznego przełożenia na praktykę kliniczną. Zakres prowadzonej działalności dydaktycznej obejmuje ustawiczne kształcenie, a aktywność w tym zakresie można określić jako bardzo dużą. Zarówno oryginalne i wartościowe osiągnięcia naukowe, jak i dorobek dydaktyczno-wychowawczy w pełni uzasadniają wystąpienie o nadanie dr n. med. Halinie Doroszkiewicz stopnia doktora habilitowanego”.

Dr hab. Małgorzata Zujko: „Stwierdzam, że dorobek naukowy i dydaktyczno-organizacyjny oraz monotematyczny cykl publikacji, wskazany jako osiągnięcie naukowe przez dr n. med. Halinę Doroszkiewicz spełniają wymogi stawiane kandydatom przy ubieganiu się o stopień naukowy doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauki o zdrowiu”.

Na podstawie pozytywnych recenzji i opinii Członków Komisji oraz pozytywnego wyniku głosowania stwierdzamy, że osiągnięcia dr n. med. Haliny Doroszkiewicz spełniają kryteria określone w art. 16 Ustawy z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. 2017 poz. 1789).

Komisja Habilitacyjna podkreśla pozytywną ocenę dorobku naukowego oraz działalności dydaktycznej i organizacyjnej Kandydatki. W związku z powyższym Komisja zwraca się do Senatu Uniwersytetu Medycznego w Białymstoku o nadanie dr n. med. Halinie Doroszkiewicz stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauki o zdrowiu.

W imieniu Komisji

Przewodniczący Komisji

KIEROWNIK
Katedry Rozwoju Pielęgniarstwa WSK
Uniwersytetu Medycznego w Białymstoku

Prof. dr hab. n. med. Irena Witwicka,
Profesor zwyczajny

Sekretarz Komisji

